

WOORDEN GAAN SPREKEN

Ook woorden worden eens geboren.
Als in een flits; of beredeneerd bedacht,
om iets te betekenen.
Woorden klinken en spreken.
Ze functioneren.
Ze leven.

Ook woorden worden oud en slijten.
In de loop der jaren gaan ze minder zeggen,
weinig zeggen, niets meer zeggen tenslotte.
Het naakte woord-bestaan blijft over.
Ze worden gezegd en geschreven,
maar verwijzen doen ze niet meer.
Ze zijn als een stroom geluid:
woorden, woorden en nog eens woorden.
Ze maken geen indruk.
Ze laten geen spoor na.
Het is het ene oor in, het andere uit.
Als er al een oor bereikt wordt.

Maar dat kan ook weer veranderen.
Plotseling kan het gebeuren,
dat een oud woord tot je verrassing gaat spreken.
Het ontvouwt wat het in zich draagt.
Het doet zijn werk weer:
het verwijst en neemt mee naar het betekende.

Dat kan ook het lot van een Evangeliewoord zijn.
De tekst is bijna stuk gelezen.
Je kent hem van buiten.
Opeens gaat ie voor je open,
als een bloem in de lente,
en spreekt

over God en zijn schepping,
over Jezus Christus,
over de binnenkant van het leven,
over toekomst.
Oren gaan open en horen.
Als een wonder.

Dit proces heb je niet in de hand.
Je kunt er om vragen.
Je kunt er voor gaan zitten, er op wachten.
Uiteindelijk moet God zich openbaren.
Hij heeft een eigen tijd.
Hij doet het, wanneer Hij dat wil.
Ga open, hoor en zie!

Over heel je wereld valt een nieuw licht.
Je bent als opnieuw geboren.

Uit: Graankorrels